

bemeldte Lov indrømmede, vilde være tilstrækkeligt til at faae en Bane i denne tyndt befolkede og temmelig fattige Egn. Det viser sig ogsaa, at dette virkelig vil blive Tilfældet, idet det i disse Forhandlinger siges, at man ikke synes at kunne gjøre væsentlig Regning paa Understøttelse fra Egnens Beboeres Side. Derom har jeg i Grunden aldrig næret nogen Tvivl, jeg har aldrig næret noget Haab om, at der kunde gjøres Regning paa Understøttelse fra denne Egn's Side. Man maa lægge Mærke til, at der i denne Egn hverken er større Byer eller større Herregaarde eller Kapitalister, men jeg tør i Øvrigt nok sige, at det er et Fortrin ved denne Egn, at naar saa have for Meget, have saa godt som Alle Noget, fordi det ikke er saa vanskeligt at faae Jord paa denne Egn. Naar Noget overhovedet er saa heldigt filllet, at han kan samle sig lidt Kapital, er der mange Veie, paa hvilke han kan bruge disse Penge; han kan bruge den til Opdyrkning, til Blanding, til Haver og til Træplantning, men der er ikke Tale om nogen større Kapitalsamling. I Øvrigt holder jeg mig overbevist om, at skulde det komme an paa mindre Summer, vilde Egnen ganske vist kunne præstere lidt, for saa vidt der var Udsvigt til, at de kunde faae denne Bane. Egnen vil imidlertid komme til at betale Bidrag til Anlægget paa anden Maade, idet det ses af Forhandlingerne, at hvis der skulde være Tale om en Bane paa Grundlag af Loven af 23de Mai 1873, vilde der blive at betale 18 β for hver Person pr. Mil, hvilket er $\frac{1}{3}$ mer end det, der betales ved de bestaaende Anlæg. Jeg skal ikke gjøre nogen Indvending derimod, thi jeg tror, at der er saa god Brug for en Jernbane derude, det vil sige, at der er en saadan Krang til Banen, at Egnen nok vil kunne bære dette, og den Opkomst, som vil blive den til Del og følge af Banens Anlæg, vil være saa stor, at vi ikke skulle indvende Noget imod den forhøiede Betaling baade for Personer og Gods. Jeg vil kun haabe, at vi, hvorledes disse Forhandlinger end stille sig, i alt Fald, selv om disse Forhandlinger skulde gaa i Stykker, maa faae en Statsbane; det var dette, som blev udtalt fra mange Sider ifjor, i det Mindste fra flere Sider, og for hvilket jeg tror, at der var en ikke ganske ringe Stemning, thi om de Baner, der omhandles i Loven af 23de Mai 1873 og i de sidst behandlede Love —, jeg tænker ogsaa paa Lemvigbanen —, kan vist Ingen sige, at de have en saa stor almindelig Interesse som denne Bane derude; det vil ses af Budgettet, at vi give ikke ringe Summer til Heden og Hedeselskabet. Jeg tror, at disse Summer ere vel anvendte, men skal der gjøres noget Klækkeligt for disse Formaal, vil denne Bane have stor Betydning. Jeg skal ikke komme tilbage til, hvad jeg ifjor udvillde, hvorledes Egnen er gaaet frem, hvor mange Tønder Land der er derude, og hvor

udmærket Mergel der findes paa disse Strækninger, saa at det er min Overbevisning, at hvis blot Folk vilde søge disse Egne, naar de faae de rette Kommunikationsmidler, vilde neppe Mange behøve at tage til Amerika og flide. Naar de vilde anvende det samme Slid og den samme Kapital her, som de komne til at anvende derovre, tror jeg, at der vilde være et ikke ringe Opland for dem derude. Jeg skal derfor paa det Barmeste anbefale, at vi faae denne Bane og henstille til den høitærede Minister at sørge for, at det, hvorledes det end ender, maa ende saaledes, at vi snarest muligt faae en Bane derude enten en Statsbane eller en Bane i Retning af de Indrømmelser, hvorom her er Tale. Nærmere skal jeg ikke komme ind herpaa, da Forhandlingerne med Amerterne jo ere svævende. Jeg er for saa vidt enig med den ærede sidste Taler i, at der ved Lunderskov-Gabjerg Banens Anlæg ikke bør ske nogen Udsættelse med Hensyn til Afleveringen til den bestemte Tid, — saaledes opfattede jeg i det Mindste den ærede Taler, — thi den snarlige Udførelse vil jo have en ganske overordentlig Betydning for Trafikken i disse Egne og for Udsjørelsen fra Gabjerg og Forbindelsen med hele Østfylen og Verne i det Hele. Jeg skal endnu bemærke et Par Ord med Hensyn til Ribebanen. Jeg har været af den Formening, at Ribe By ikke har villet opfylde de Forpligtelser, som ifjor bleve gjorte gjældende af Udvalget, navnlig ved at bestoie en ny Ekstribro, og at den saaledes ikke kunde gjøre Krav paa at faae Banen lagt Vest i Byen; men efterat jeg har samtalt med det ærede Medlem fra Ribe (S. Kruse), er jeg kommen noget i Tvivl om, hvor vidt jeg ikke har gjort Byen Uret, om ikke, naar Alt kom til Alt, trods Alt, hvad der oplyst her, Byen dog isølge de Skrivelse, som det ærede Medlem har fremlagt fra Autoriteterne, egentlig er villig til at bære disse Omkostninger. Med Hensyn til Skytteforeningerne skal jeg blot udtale, at, da det viser sig at de egentlige — jeg vil ikke sige Statsklytteforeninger, men dog — Centralforeninger føre et noget sygeligt Liv, eller ere i Tilbagegang, kan det kun være gavnligt, at de frivillige Skytteforeninger have faaet Del i Tilfældet. Jeg vil kun haabe, at de ikke i Fremtiden maa komme til at savne Støtte, og at de maa faae Ammunition — selvfølgelig mod Betaling. De have klaget over, at det var dette, de savnede; naturligvis vare de meget vel tilfredse med at de havde faaet Bagladerrifler, men de have lagt mig paa Sinde, at jeg skulde tale for, at de maatte blive ved at faae Ammunition, og det gjør jeg her, idet jeg haaber, at den ærede Minister ikke alene ikke vil lægge Gindringer i Veien, men vil gjøre Sit til, at de frivillige Skytteforeninger komme til at nyde Godt af de Understøttelser, som tillægges dem under § 25.

Christianen: Det, som har foranlediget